

CARACTERIZAREA PERSONAJULUI GOE

Caracterizarea personajului principal

Goe este personajul principal, individual și imaginar al schiței, căruia i se urmărește pe întreg parcursul desfășurării acțiunii comportamentul ce evidențiază educația defectuoasă primită în familie. El este un copil răsfățat și prost crescut, consecință firească a unei educații precare prin folosirea unor metode total greșite.

Schița începe cu un element specific educației, recompensa oferită personajului principal cu scopul de a-i impulsiona strădania la învățătură, de unde reiese lenea, ca primă trăsătură de caracter: „Ca să nu mai rămâie repetent și anul acesta”. Răsplata dată în avans copilului consta într-o călătorie la București cu prilejul unei sărbători naționale, el fiind însoțit de „mam’ mare, mamița și tanti Mița”.

Portretul fizic al personajului lipsește, autorul nedând amănunte referitoare la înfățișarea lui Goe, fizionomia sa neavând prea mare importanță în scopul urmărit de către autor, care vizează în special caracterul. Naratorul se oprește asupra aspectului vestimentar, detaliu ce reprezintă un mijloc indirect de caracterizare. Costumația pretențioasă a copilului sugerează starea materială bună a familiei sale, precum și lipsa de gust a damelor care se ocupă cu creșterea băiatului. Goe „poartă un frumos costum de marinier, pălărie de paie, cu inscripția pe pamblică «Le Formidable» și sub pamblică biletul de călătorie înfipt de tanti Mița că «așa țin bărbații biletul»”.

Portretul moral al eroului principal se încheagă prin mijloacele de caracterizare indirectă concretizate prin felul de a vorbi, comportament și relațiile cu celelalte personaje.

Răsfățat peste măsură nu-și poate stăpâni nerăbdarea în așteptarea trenului și vorbește „pe un ton de comandă”, fiind obișnuit să le poruncească damelor, iar acestea să-i îndeplinească pe loc orice dorință.

Din discuțiile cu celelalte personaje reiese și incultura tânărului Goe care se contrazice vehement asupra formei corecte a cuvântului „marinier” fără însă să ofere el soluția corectă. Mai mult chiar le jignește pe cucoanele angajate în discuție, făcându-le proaste pe amândouă și decide că se zice „mariner”.

Lipsa de respect față de cei mai în vârstă, dovedită pe peronul gării se conturează în obraznicie și în discuția de pe culoar, când este sfătuit de un necunoscut binevoitor să nu scoată capul pe fereastră: „ – Ce treabă ai tu, urâtule? Zice mititelul smucindu-se”, apoi se strâmbă la el.

Alintat peste măsură, copilul continuă să tulbure liniștea călătorilor prin modul său de a se manifesta, deși efectele negative ale faptelor sale nu întârzie să apară. Faptele copilului nu sunt niciodată sancționate, ci din contră stimulate verbal și material. Goe primește recompense stupide și ridicole: „Cine mă pupă... uite! ciucală”, cele trei cucoane tratându-l ca pe un copil mic, deși el este elev.

Aventurile lui Goe culminează cu tragerea semnalului de alarmă, cu toate că mam' mare îi spusese „să stea binișor, ca să nu strice ceva”, fără a-și asuma răspunderea pentru faptele sale și fără a conștientiza gravitatea faptului comis.

Goe este personajul principal, întrucât apare în toate momentele subiectului. El este tipul copilului răsfățat, lipsit de educație, obișnuit să se îndeplinească orice dorință.

Autorul își privește cu ironie personajul creionat, fapt dovedit încă din titlu, prin prezenta punctelor de suspensie și a alăturării substantivului "D-I".

